

Mrityu Ashtakam

॥ मृत्यवष्टकम् ॥

गारुडपुराणान्तर्गतम्

सूत उवाच ।

स्तोत्रं तत्सं प्रवक्ष्यामि मार्कण्डेयन भाषितम् ।

भाषितम् स्तोत्रम् सर्वस्तोत्रम् सर्वं

दामोदरं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥

१ ॥

शङ्खचक्रधरं देवं व्यक्तरूपिणमव्ययम् ।

व्यक्तरूपिणमव्ययम्

अधोअक्षजं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः करिष्यति

॥ २ ॥

वराहं वामनं विष्णुं नारसिंहं जनार्दनम् ।

जनार्दनम्

माधवञ्च प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥

३ ॥

पुरुषं पुष्करक्षेत्रबीजं पुण्यं जगत्पतिम् ।

जगत्पतिम्

लोकनाथं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥

४ ॥

सहस्रशिरसं देवं व्यक्ताव्यक्तं सनातनम् ।

सनातनम्

महायोगं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥

५ ॥

भूतात्मानं महात्मानं यज्ञयोनिमयोनिजम् ।

यज्ञयोनिमयोनिजम्

विश्वरूपं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥

६॥

इत्युदीरितमाकर्ण्य स्तोत्रं तस्य महात्मनः । स्तवं
तस्य

अपयातस्ततो मृत्युर्विष्णुदूतैः प्रपीडितः ॥ ७॥

इति तेन जितो मृत्युर्मार्कण्डेयेन धीमता ।

प्रसन्ने पुण्डरीकाक्षे नृसिंहे नास्ति दुर्लभम् ॥

दुर्लभम् ८॥

मृत्वष्टकमिदं पुण्यं मृत्युप्रशमनं शुभम् । शुभम्

मार्कण्डेयहितार्थाय स्वयं विष्णुरुवाच ह ॥ ९॥

इदं यः पठते भक्त्या त्रिकालं नियतं शुचिः ।

नाकाले तस्य मृत्युः स्यान्नरस्याच्युतचेतसः ॥

१०॥

हृत्पद्ममध्ये पुरुषं पुराणं

नारायणं शाश्वतमप्रमेयम् । शाश्वतमप्रमेयम्

विचिन्त्य सूर्यादतिराजमानं

मृत्युं स योगि जितवांस्तथैव ॥ ११॥

इति श्रीगारुडे महापुराणे मार्कण्डेयकृतं

मृत्वष्टकस्तोत्रकतह्नं नाम

त्रयस्त्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः

॥ मृत्वष्टकम् ॥